

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **N. N.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2023, č. j. CPR-31848-12/ČJ-2022-930310-V249, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2023, č. j. 20 A 3/2023-33, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž městský soud zrušil její rozhodnutí ze dne 18. 1. 2023, č. j. CPR-31848-12/ČJ-2022-930310-V249. Tímto rozhodnutím stěžovatelka zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 2. 8. 2022, č. j. KRPA-253042-8/ČJ-2022-000022-50, jímž byla žalobci uložena povinnost opustit území členských států Evropské unie podle § 50a odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to za účelem ochrany veřejného zájmu a právní jistoty účastníků řízení. Návrh odůvodnila tím, že právní názor městského soudu je nesprávný a napadený rozsudek nezákonný. Povinností stěžovatelky ovšem je se tímto názorem řídit a ani podání kasační stížnosti ji samo o sobě nezavazuje povinnosti rozhodnout. V případě, že by byl názor městského soudu skutečně shledán nesprávným, ovšem stěžovatelka by se jím v mezidobí řídila, vydala by nezákonné rozhodnutí. Nadto by v důsledku jejího úspěchu v řízení o kasační stížnosti mohlo její původní rozhodnutí „obživnout“. Pokud by stěžovatelka již rozhodla v souladu s názorem městského soudu, mohla by vedle sebe existovat dvě protichůdná správní rozhodnutí v téže věci, což jistě není žádoucí. Tento stav proto zasahuje do právní jistoty účastníků a veřejného zájmu na existenci správních rozhodnutí, která si neodporují. Jediným způsobem, jak lze těmto důsledkům zabránit, je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka dodává, že popsaná situace

představuje nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla vzniknout žalobci přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Žádným jiným osobám v tomto důsledku újma vzniknout ani nemůže. Stěžovatelka při svých úvahách vychází především z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek [§ 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.): 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Jak již vyplývá ze shora uvedeného, stěžovatelka založila svůj návrh jen na potenciální existenci dvou protichůdných správních rozhodnutí, resp. na odůvodnění usnesení rozšířeného senátu č. j. 2 Ans 3/2006-49. V této věci se ovšem Nejvyšší správní soud nezabýval přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, ale posuzoval, zda se může správní orgán dopustit nečinnosti spočívající v nevydání rozhodnutí, pokud byla věc krajským soudem vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení, přičemž správní orgán podal proti rozhodnutí krajského soudu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je povinností správního orgánu pokračovat řádně v řízení, a to navzdory podané kasační stížnosti. V opačném případě může účastník správního řízení uplatnit prostředky na ochranu před nečinností správního orgánu.

[6] Je sice pravdou, že se rozšířený senát vyjádřil i k možným negativům tohoto procesního jevu, které stěžovatelka ve svém návrhu popsala. V této souvislosti je ovšem třeba odkázat na usnesení č. j. 10 Ads 99/2014-58, v němž se rozšířený senát výslovně zabýval právní otázkou, na které stěžovatelka založila svůj návrh, tedy tím, zda může být důvodem přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného toliko potenciální existence dvou protichůdných správních rozhodnutí. Rozšířený senát dospěl k závěru, že tento argument sám o sobě postačovat nemůže. Kasační stížnosti žalovaného sice může být v obecné rovině přiznán odkladný účinek, jedná se ovšem o případ spíše výjimečný, který je odůvodněn újmu, jež spočívá v ohrožení důležitého veřejného zájmu. Žalovaný proto musí dostatečně určitě tvrdit potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu a zároveň ho musí svá tvrzení osvědčit. Nikoliv každé ohrožení veřejného zájmu lze považovat za újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. To, zda se jedná o takové ohrožení důležitého veřejného zájmu, které lze považovat za újmu, je třeba posoudit vždy individuálně. Pokud by pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného postačovalo tvrdit potenciální existenci dvou protichůdných správních rozhodnutí, stalo by se z tohoto výjimečného institutu v mnohých případech v zásadě pravidlo, což je vzhledem ke koncepci kasační stížnosti coby mimořádného opravného prostředku nepřipustné.

[7] Z výše uvedeného vyplývá, že ohrožení veřejného zájmu, k jehož ochraně stěžovatelka navrhla přiznat odkladný účinek kasační stížnosti, není újmu ve smyslu § 73 odst. 2

pokračování

s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, aniž se zabýval splněním dalších dvou podmínek plynoucích z § 73 odst. 2 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2023

Mgr. Tomáš Kocourek
předseda senátu